

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๑๒)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๙๐๖/๒๕๕๘
คดีหมายเลขแดงที่ ๑๖๗๔/๒๕๕๘

สำเนาจดที่๑

(นายเฉลิมชัย วินทะไชย)
นิติกรชำนาญการ

ในพระปรมาภิไยพระมหาภัตตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๖ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

ระหว่าง { นายปรีชา โชคบันฑิต
นายอ่ำเกอบ้านแท่น

ผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
(อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ถูกฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๔๖๙/๒๕๕๘
หมายเลขแดงที่ ๔๒๒/๒๕๕๘ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองนครราชสีมา)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นราษฎรบ้านเดา อยู่บ้านเลขที่ ๒๓ หมู่ที่ ๙
ตำบลบ้านเต่า อ่ำเกอบ้านแท่น จังหวัดชัยภูมิ โดยย้ายเข้ามาอยู่ในบ้านดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๘
ธันวาคม ๒๕๓๓ ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีประการอ่ำเกอ
บ้านแท่น เรื่อง บัญชีรายชื่อผู้สมควรรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน บ้านเดา หมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านเต่า
อ่ำเกอบ้านแท่น จังหวัดชัยภูมิ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ตัดสิทธิผู้ฟ้องคดีในการสมัคร
รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน โดยอ้างว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๒ (๓)
แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พรบพุทธศักราช ๒๕๕๗ แก้ไขเพิ่มเติม

/โดยพระราชบัญญัติ...

โดยพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๒ เพราะผู้ฟ้องคดี มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ประจำและมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร ในหมู่บ้านนั้นติดต่อกันมาแล้วน้อยกว่าสองปีจนถึงวันเลือกตั้ง ซึ่งเป็นการนิจลัยที่ไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย เนื่องจากเมื่อนายดุสิต ชำนาญ ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๙ ได้หมายเหตุการต่าง ตำแหน่งเมื่อเดือนมีนาคม ๒๕๔๒ (ที่ถูกคือ เดือนเมษายน) ผู้ถูกฟ้องคดีได้ประกาก รับสมัครเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านแทนผู้ใหญ่บ้านคนเดิมในช่วงระหว่างวันที่ ๒๒ ถึงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๔๒ ซึ่งนายดุสิตได้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน ได้หมายเหตุประจำตัวผู้สมัครเบอร์ ๑ และผู้ฟ้องคดีได้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน ได้หมายเหตุประจำตัวผู้สมัครเบอร์ ๒ ต่อมาประธานกรรมการตรวจสอบได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๒ เชิญผู้ฟ้องคดีซึ่งแจง ข้อกล่าวหาและแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่า คณะกรรมการตรวจสอบมีมติให้มีการตรวจสอบ คุณสมบัติผู้ฟ้องคดี ๒ ข้อกล่าวหา คือ ๑. เป็นผู้มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่เป็นประจำอยู่ที่ บ้านเลขที่ ๒๓ หมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านเต่า อำเภอบ้านแพ่น จังหวัดชัยภูมิ ติดต่อกันมาแล้วน้อยกว่า สหปีจนถึงวันเลือกตั้ง ซึ่งอาจเป็นผู้ขาดคุณสมบัติเป็นผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน ตามมาตรา ๑๒ (๓) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๒ ๒. เคยต้องหาดีอาญาตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน ซึ่งอาจเป็นผู้ขาดคุณสมบัติเป็นผู้มีสิทธิ สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านตามมาตรา ๑๒ (๙) และมาตรา ๑๒ (๑) แห่งพระราชบัญญัติ ดังกล่าว จึงให้ผู้ฟ้องคดีไปพบคณะกรรมการตรวจสอบเพื่อชี้แจงข้อกล่าวหาและนำพยาน หรือหลักฐานไปสืบแก้ในวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๔๒ ผู้ฟ้องคดีได้ไปชี้แจงต่อคณะกรรมการ ตรวจสอบว่าผู้ฟ้องคดีไม่มีพฤติกรรมตามข้อกล่าวหา ซึ่งประธานกรรมการตรวจสอบได้แจ้ง ด้วยว่าต่อผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ฟ้องคดีมีชื่อยู่บ้านเลขที่ ๒๓ หมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านเต่า จริง แต่ผู้ฟ้องคดี ไม่ได้อยู่ประจำ ซึ่งกรณีดังกล่าวอาจจะสืบเนื่องมาจากผู้ฟ้องคดีได้เคยไปเยี่ยมนางจันดาเข็งขัน บุตรสาวของผู้ฟ้องคดีเป็นครั้งคราวที่บ้านเลขที่ ๑๙ หมู่ที่ ๑ บ้านสารพัpong ตำบลสารพัpong อำเภอบ้านแพ่น จังหวัดชัยภูมิ ซึ่งมีเขตติดต่อกับหมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านเต่า ระยะห่างเพียง ๓ กิโลเมตร และผู้ฟ้องคดีไม่ได้ไปอยู่ประจำแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีเป็นราษฎรอยู่บ้านเลขที่ ๑๙ ดังกล่าวและได้อยู่ประจำมาเป็นเวลา ๓๐ ปี โดยมีอาชีพทำนา ไม่เคยย้ายเข้าหรืออยู่ออก จากบ้านเลขที่ดังกล่าว เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีได้มีประกาศตัดสิทธิการสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน ของผู้ฟ้องคดีในวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๔๒ ทำให้เหลือผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน

/พีระคงตี ยว...

เพียงคนเดียว และผู้ถูกฟ้องคดีได้ประกาศรายชื่อนายดุสิตเป็นผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๙ คนใหม่ ในวันเดียวกัน ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๖ อุทธรณ์คำวินิจฉัย ดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีว่า ผู้ฟ้องคดีมีคุณสมบัติครบถ้วนถูกต้องตามพระราชบัญญัติ ลักษณะปกครองห้องท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ ขอให้ยกเลิกประกาศพิพากษาและเพิกถอน การแต่งตั้งนายดุสิตเป็นผู้ใหญ่บ้านดังกล่าว แต่จนถึงปัจจุบัน ผู้ฟ้องคดียังไม่ได้รับแจ้ง ผลการพิจารณาอุทธรณ์ นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดียังได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ยื่นขอความเป็นธรรมกรณีดังกล่าวต่อปลัดจังหวัดชัยภูมิ แต่ก็ไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณา เช่นเดียวกัน จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เพิกถอนประกาศอ้าเกอบ้านแทน เรื่อง บัญชีรายชื่อผู้สมควรรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน บ้านสะเดา หมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านเต่า อ้าเกอบ้านแทน จังหวัดชัยภูมิ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๒ (๓) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองห้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติลักษณะปกครองห้องที่ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๕๒ และการประกาศรับรอง ให้นายดุสิต ชำนาญ เป็นผู้ใหญ่บ้าน

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า นายดุสิต ชำนาญ ได้ดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน บ้านสะเดา หมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านเต่า อ้าเกอบ้านแทน จังหวัดชัยภูมิ ตั้งแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๗ และครบวาระการดำรงตำแหน่งในวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีได้อาศัยอ่อนจาก ตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองห้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติลักษณะปกครองห้องที่ (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๑๕ (๑ ทว.) และ คำสั่งที่ ๗๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๖ จึงได้มีคำสั่งที่ ๑๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๒ ให้นายดุสิตพ้นจากตำแหน่งหน้าที่ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านเต่า อ้าเกอบ้านแทน จังหวัดชัยภูมิ เนื่องจากครบวาระ ๕ ปี ตั้งแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๘ และ ได้มีประกาศอ้าเกอบ้านแทน เรื่อง การเลือกผู้ใหญ่บ้าน ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๘ โดยกำหนดให้ยื่นใบสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน ตั้งแต่วันที่ ๒๒ ถึงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๘ แล้วให้ทำการเลือกผู้ใหญ่บ้านในวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘ พร้อมทั้งกำหนดให้มีการประชุม ราชภูรในวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๘ ตั้งแต่เวลา ๑๗.๓๐ นาฬิกา เป็นต้นไป ณ ศาลาวัวเส้าเก บ้านสะเดา หมู่ที่ ๙ เพื่อแจ้งวัตถุประสงค์ รายละเอียดเกี่ยวกับการเลือก คุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือก คุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัครรับเลือก สิทธิในการคัดค้านการเลือก วิธีการเลือก การเพิ่มชื่อต่อหน้าชื่อ

/จากบัญชี...

จากบัญชีผู้มีสิทธิเลือก และให้ที่ประชุมเสนอชื่อราษฎรซึ่งมิใช่ผู้ที่ประสงค์จะลงสมัครรับเลือก เป็นผู้ใหญ่บ้านจำนวนไม่เกิน ๗ คน เพื่อเป็นตัวแทนให้นายอำเภอคัดเลือกแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้สมัคร ผู้ถูกฟ้องคดีและคดีที่ได้ไปประชุมราชภารผู้มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้านในวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๒ เพื่อชี้แจงเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งที่ประชุมได้มีมติเป็นเอกฉันท์เสนอรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้านจำนวน ๗ คน หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีโดยอาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๒ (๗) ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการเลือกผู้ใหญ่บ้าน พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงได้มีคำสั่งที่ ๑๒๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบ เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม ของผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน บ้านสะเดา หมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านเต่า ซึ่งปรากฏว่า มีผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านจำนวน ๒ คน คือ นายคุสิต ได้หมายเลขประจำตัวผู้สมัครเบอร์ ๑ ผู้ฟ้องคดี ได้หมายเลขประจำตัวผู้สมัครเบอร์ ๒ โดยผู้ฟ้องคดีระบุในสมัครรับเลือก เป็นผู้ใหญ่บ้านว่ามีภูมิลำเนาปัจจุบันอยู่บ้านเลขที่ ๒๓ หมู่ที่ ๙ บ้านสะเดา ตำบลบ้านเต่า อำเภอบ้านแพ่น จังหวัดชัยภูมิ ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีได้มีประกาศอ้างเงือน้ำที่บ้านแพ่น เรื่อง ประกาศ รายชื่อผู้ยื่นใบสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๒ ระบุว่า หากผู้ใดเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีซึ่งยื่นใบสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน เป็นผู้ขาดคุณสมบัติ หรือมีลักษณะต้องห้าม ตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปักครองห้องที่ ให้ยื่นคำคัดค้านพร้อมเอกสารหรือพยานบุคคล ต่อคณะกรรมการตรวจสอบภายใน ๕ วัน นับแต่วันปิดประกาศ ในวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๒ คณะกรรมการตรวจสอบได้ประชุมและมีมติให้มีการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ฟ้องคดี โดยกล่าวหาดังนี้ ๑. เป็นผู้มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่เป็นประจำ อよที่บ้านเลขที่ ๒๓ หมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านเต่า อ้างเงือน้ำที่บ้านแพ่น จังหวัดชัยภูมิ ติดต่อกันมาแล้วน้อยกว่าสองปีจนถึงวันเลือกตั้ง ซึ่งอาจเป็นผู้ขาดคุณสมบัติเป็นผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านตามมาตรา ๑๒ (๓) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปักครองห้องที่ พระพุทธศักราช ๒๕๕๗ แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติลักษณะปักครองห้องที่ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๕๒ ๒. เคยด้องหากดีอาญาตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน ซึ่งอาจเป็นผู้ขาดคุณสมบัติเป็นผู้มีสิทธิสมัคร รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านตามมาตรา ๑๒ (๙) และมาตรา ๑๒ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติ เดียวกัน โดยประธานกรรมการตรวจสอบได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๒ แจ้งให้ ผู้ฟ้องคดีไปพบคณะกรรมการตรวจสอบ เพื่อชี้แจงข้อกล่าวหาและนาพยานหรือหลักฐานที่ไปสืบ แก้ข้อกล่าวหาในวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๒ ผู้ฟ้องคดีจึงได้ไปพบคณะกรรมการตรวจสอบ

/และให้ถ้อยๆ ว่า...

และให้ถ้อยคำว่า ผู้ฟ้องคดีมีภูมิลำเนาหรือกินที่อยู่เป็นประจำในการพักผ่อนหลับนอนและใช้ชีวิตประจำวันอยู่ที่บ้านสะเดา บ้านเลขที่ ๒๓ หมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านเต่า เป็นเวลา ๓๐ ปีเศษ ติดต่อกันมาโดยตลอด และมีนางบุญน้อย โชคบันทิต ภารยาของผู้ฟ้องคดีอาศัยอยู่ด้วย ผู้ฟ้องคดีได้ไปร่วมงานหรือกิจกรรมของหมู่บ้านสะเดาเป็นบางครั้ง ในบางครั้งผู้ฟ้องคดีไปพักอาศัยหลับนอนอยู่ที่บ้านเลขที่ ๑๔๒ หมู่ที่ ๑ ตำบลสารพัง อ่าเภอบ้านแท่น จังหวัดชัยภูมิ ซึ่งเป็นบ้านของนางจินดา แข็งขัน บุตรสาวของผู้ฟ้องคดี โดยอยู่เป็นเพื่อนบุตรสาวเพื่อดูแล ความปลอดภัยของครอบครัวนางจินดา เนื่องจากนายพงษ์เทพ แข็งขัน สามีของนางจินดา ไปทำงานที่ประเทศไทย แต่ในระยะ ๓ เดือนที่ผ่านมา ผู้ฟ้องคดีไม่ได้อยู่ที่บ้านเลขที่ ๑๔๒ ดังกล่าว เนื่องจากนางจินดาได้ไปรับราชการเป็นครุอัตราจ้างอยู่ที่โรงเรียนท่ามะไฟหวาน จังหวัดชัยภูมิ และอาศัยอยู่ที่บ้านพักของโรงเรียน ผู้ฟ้องคดีเคยต้องหาดีอาญาตามกฎหมายว่าด้วย การพนันสองครั้ง ครั้งแรกเมื่อประมาณ ๑๐ ปี มาแล้ว จำปี พ.ศ. ไม่ได้ โดยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบ้านแท่นจับกุมที่บ้านสะเดา หมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านเต่า ในข้อหาเล่นการพนันไฮโล และศาลจังหวัดชัยภูมิพิพากษาลงโทษปรับ ส่วนครั้งที่สอง เมื่อประมาณ ๑๐ ปี ผ่านมาแล้ว จำปี พ.ศ. ไม่ได้ โดยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจนครานีตำรวจนครบาลบ้านแท่นจับกุมที่บ้านหนองเม็ก หมู่ที่ ๓ ตำบลบ้านเต่า ในข้อหาเล่นการพนันไฮโล ซึ่งศาลจังหวัดชัยภูมิพิพากษาลงโทษปรับ ผู้ฟ้องคดีขออ้าง พยานบุคคล คือ นางเกียงคำ ชำนาญ นายเสกสรรค์ พงษ์สารพัง นายธิรัญ พงษ์สารพัง นายอาคม พงษ์สารพัง และนายวิญญุ คำภูเขียว ราชภูรหมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านเต่า ซึ่งบุคคลดังกล่าวได้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการตรวจสอบเมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๒ ยืนยันว่าผู้ฟ้องคดี มีภูมิลำเนาอยู่ที่บ้านเลขที่ ๒๓ หมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านเต่า จริง นอกจากนี้ คณะกรรมการตรวจสอบได้ทำการสอบปากคำพยานบุคคลซึ่งเป็นราชภูรตำบลสารพัง คือ นายประดิษฐ์ พงษ์สารพัง นางเตียงคำ ปานวิเศษ นายมนิต ดิลกลาภ นางมะลิ ประทุมวงศ์ นายหนู สีประทุม นายอนุชา ผาสุก และนางรวงทอง ผาสุก ราชภูรหมู่ที่ ๑ นางประทุมพร นาจอมเทียนราชภูรหมู่ที่ ๒ นางบุญโญม เฉลิมแสน นางสีనวน เรืองฤทธิ์ นางบุญชู เหี้ยมี นางสาวนันสี พงษ์สารพัง นางบุญฤทธิ์ โครักษ์ และนางคุณ เมมี่ยงสันเทียะ ราชภูรหมู่ที่ ๙ ซึ่งได้ให้ถ้อยคำต่อ คณะกรรมการตรวจสอบสอดคล้องกันว่า ในระยะ ๕ ถึง ๗ ปีที่ผ่านมา ผู้ฟ้องคดีไปประกอบอาชีพ และใช้ชีวิตส่วนใหญ่อยู่ที่บ้านสารพัง หมู่ที่ ๑ ซึ่งเป็นบ้านพักของบุตรสาวและสถานที่ประกอบอาชีพ คณะกรรมการตรวจสอบได้รายงานผลการตรวจสอบคุณสมบัติต่อผู้ถูกฟ้องคดีว่า ผู้ฟ้องคดีขาดคุณสมบัติและมีลักษณะดังที่กำหนดมาตรา ๑๒ (๓) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครอง

ท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๕๕๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้พิจารณารายงานผลการตรวจสอบคุณสมบัติ ดังกล่าวเมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๒ และเห็นด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการตรวจสอบ นอกจาคนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ ชย ๑๐๑๗/๘๖๔ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๒ ขอความร่วมมือตรวจสอบประวัติการกระทำความผิดของผู้ฟ้องคดีจากผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาล บ้านแท่น ซึ่งต่อมามีผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลบ้านแท่นได้มีหนังสือ ที่ ชย ๑๐๒๙/๑๒๓๒ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๒ แจ้งว่าผู้ฟ้องคดีถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจนครบาลบ้านแท่น จังหวัดชัยภูมิ จับกุมดำเนินคดีข้อหาร่วมกันเล่นการพนันไฟฟ์สิบ พบเงินเข้าทรัพย์สินกัน โดยไม่ได้รับอนุญาต เหตุเกิดเมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๐ ศาลจังหวัดชัยภูมิพิพากษาเมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ ให้ปรับคนละ ๘๐๐ บาท ริบของกลาง หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีประกาศจำเบือนบ้านแท่น เรื่อง บัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน บ้านสะเดา หมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านเต่า ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ระบุว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตาม มาตรา ๑๒ (๓) ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ร้องขอความเป็นธรรมต่อ ปลัดจังหวัดชัยภูมิ และมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๒ อุทธรณ์คำวินิจฉัยต่อผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งต่อมามีผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ ตวนที่สุด ที่ ชย ๑๐๑๗/๑๐๙๖ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๒ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีไปพบในวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๒ เวลา ๑๐ นาฬิกา เพื่อตรวจสอบ ข้อเท็จจริงกรณีที่มีกลุ่มนบุคคลอ้างตนว่าเป็นผู้ฟ้องคดีกับพวกร่วม ๖ คน เป็นชาย ๓ คน หญิง ๓ คน ภายใต้หนังสืออุทธรณ์คำวินิจฉัยของผู้ถูกฟ้องคดี แต่ไม่ยอมแสดงบัตรและไม่ยอมลงชื่อ ในท้ายหนังสือดังกล่าว แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ไปพบผู้ถูกฟ้องคดี หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๒ ขอทราบความคืบหน้าต่อผู้ถูกฟ้องคดี ต่อมามีผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่ง ที่ ๒๗/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๒ และคำสั่งที่ ๒๘๙/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว ซึ่งคณะกรรมการได้ประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ และมีมติเห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการ ตรวจสอบที่มีมติว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติการสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน บ้านสะเดา หมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านเต่า ตามมาตรา ๑๒ (๓) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๕๕๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๕๒ และได้รายงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือ ที่ ชย ๑๐๑๗/๑๕๙๕ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๒ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบมติดังกล่าว

ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า ตามประกาศอำเภอจังหวัด เรื่อง การเลือกตั้ง
ผู้ใหญ่บ้าน ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๒ ผู้กฎหมายคดีได้กำหนดให้มีการประชุมราษฎรในวันที่
๒๑ เมษายน ๒๕๕๒ ตั้งแต่เวลา ๑๗.๓๐ นาฬิกา ณ ศาลากลางสำราญ บ้านสะเดา หมู่ที่ ๙
ตำบลบ้านเต่า เพื่อแจ้งวัดถุประสงค์ รายละเอียดเกี่ยวกับการเลือก คุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือก
คุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือก สิทธิในการคัดค้านการเลือก วิธีการเลือก การเพิ่มชื่อถอนชื่อจาก
บัญชีผู้มีสิทธิเลือก และให้ที่ประชุมเสนอชื่อรายภูมิใช้ผู้ที่ประสงค์จะลงสมัครรับเลือก
เป็นผู้ใหญ่บ้านจำนวนไม่เกินเจ็ดคน เพื่อเป็นตัวแทนให้นายอำเภอคัดเลือกแต่งตั้งเป็น^๑
คณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้สมัคร ซึ่งเป็นวันเดียวกันกับวันที่
ผู้กฎหมายคดีได้ติดประกาศอำเภอจังหวัด เรื่อง การเลือกผู้ใหญ่บ้านดังกล่าว โดยไม่มีการ
เว้นระยะเวลาเพื่อประชาสัมพันธ์ให้ราษฎรในบ้านสะเดา หมู่ที่ ๙ ที่มีการเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้าน^๒
ทราบประกาศดังกล่าวล่วงหน้า เป็นเหตุให้ราษฎรบางส่วนในหมู่บ้านไม่อาจทราบประกาศ
จึงไม่อาจที่จะเสนอชื่อ หรือคัดค้านการเสนอชื่อรายภูมิเพื่อเป็นตัวแทนในการแต่งตั้งเป็น^๓
คณะกรรมการตรวจสอบได้ ทำให้การเสนอชื่อรายภูมิเพื่อเป็นตัวแทนอาจจะก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรม^๔
ในการตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามได้ รวมทั้งยังอาจจะเป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่
ผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านอีกด้วย นอกจากนี้ ตามบันทึกถ้อยคำ เรื่อง ตรวจสอบคุณสมบัติ
และลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน บ้านสะเดา หมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านเต่า^๕
ของนางคุณ เมื่อยังสันเทียะ นายบุญฤทธิ์ โครากษา นางสาวนันสี พงษ์สรพัง นางบุญรุ่ง เหี้ยม
นางสินวน เรืองฤทธิ์ นางบุญโญม เฉลิมแสน นางรวงทอง ผาสุก นายอนุชา ผาสุก นายหนู
สีประทุม นางประทุมพร นาจอมเทียน นางมะลิ ประทุมวงศ์ นายนานิต ติลกกลาง นางเตียงคำ^๖
ปานวิเศษ และนายประดิษฐ์ พงษ์สรพัง ซึ่งเป็นพยานแวดล้อมได้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการ
ตรวจสอบในท่านองว่า ผู้ฟ้องคดีได้มาพักอาศัยอยู่ที่บ้านสรพัง หมู่ที่ ๑ ตำบลสรพัง ซึ่งเป็น^๗
บ้านบุตรสาวของผู้ฟ้องคดีโดยประกอบอาชีพและมีกิจกรรมโรงสี ปั้มน้ำมัน ขายของ เลี้ยงหมู นั้น^๘
ไม่เป็นความจริง เพราะผู้ฟ้องคดีเพียงแค่เคยมาช่วยงานจันดาดูแลกิจการปั้มน้ำมันและโรงเรียงหมู^๙
เป็นครั้งคราวเท่านั้น ในปัจจุบันนางจันดาได้เลิกกิจการปั้มน้ำมันและโรงเรียงหมูดังกล่าว^{๑๐}
โดยปล่อยให้ร้างเป็นเวลา ๓ ถึง ๕ ปีแล้ว อีกทั้งบันทึกถ้อยคำของพยานบุคคลดังกล่าวนั้น ได้จัดทำ^{๑๑}
ขึ้นฝ่ายเดียว โดยที่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้เข้าร่วมในการรับฟังหรือรับรู้ในการให้ถ้อยคำเช่นนั้น 除非ไม่มี^{๑๒}
โอกาสได้ยังหือคัดค้านได้ ดังนั้น หากจะรับฟังพยานเอกสารดังกล่าวเพื่อวินิจฉัยว่า^{๑๓}
ผู้ฟ้องคดีมีภูมิลำเนาหรือที่อยู่เป็นประจำติดต่อกันนานอยกว่าสองปี ย่อมทำให้การรับฟัง

ข้อเท็จจริงคดีอาชญากรรมและไม่เป็นธรรมกับผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีมีข้อสังเกตเกี่ยวกับพยานบุคคลที่ให้ถ้อยคำ คือ การณ์นางคุณเป็นมารดาของภรรยานายดุสิต ผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๙ นางคุณเจ้มีส่วนได้เสียกับการให้ถ้อยคำดังกล่าวต่อคณะกรรมการตรวจสอบ เพราะหากผู้ฟ้องคดี ถูกดัดสิทธิในการลงสมัคร ย่อมเป็นผลต่อกันนายดุสิตในฐานะที่เป็นสามีของลูกสาวของนางคุณ ส่วนกรณีนายบุญฤทธิ์ นางสินวน นางบุญโญม นางประทุมพร และนางมะลิ ได้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการตรวจสอบว่าผู้ฟ้องคดียังไปมาระหว่างบ้านที่ผู้ฟ้องคดีลงสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านกับบ้านของนางจินดาบุตรของผู้ฟ้องคดี ย่อมแสดงให้เห็นว่าผู้ฟ้องคดียังใช้ชีวิตประจำวันอยู่ที่บ้านเลขที่ ๒๓ หมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านเต่า และยังไม่มีเจตนาโดยชัดแจ้งว่า จะย้ายภูมิลำเนาไปอยู่ที่บ้านของลูกสาวแต่อย่างใด ส่วนกรณีนางรวงทองและนายอนุชาซึ่งเป็นสามีภรรยา กัน แม่บุคคลทั้งสองจะมีบ้านอยู่หมู่ที่ ๑ ตำบลสรพัง ก็ตาม แต่เนื่องจากบุคคลทั้งสอง มีอาชีพรับจ้างทั่วไปโดยจะออกเดินทางไปทำงานที่อำเภอหรือจังหวัดอื่นเป็นเวลาหลายเดือน เมื่อหมดงาน จึงเดินทางกลับบ้าน และหากมีงาน ก็จะออกไปรับจ้างทำงานเป็นเวลาหลายเดือน เป็นเช่นนี้เรื่อยไป โดยไม่ค่อยได้อยู่บ้านหลังตั้งกล่าว และในช่วงที่บุคคลทั้งสองกลับมาอยู่บ้าน แล้วเห็นผู้ฟ้องคดี ย่อมทำให้เข้าใจผิดและคิดว่า ผู้ฟ้องคดีมาใช้ชีวิตอยู่ประจำและย้ายภูมิลำเนา มาอยู่ที่บ้านของนางจินดา ส่วนกรณีนายหนู แม่จะมีบ้านติดอยู่กับบ้านของนางจินดา ก็ตาม แต่เนื่องจากนายหนูมีอายุมากแล้วไม่สามารถที่จะเดินไปไหนมาไหนได้สะดวก ประกอบกับรื้อบ้าน ของนางจินดา กับนายหนูมีกำแพงกันสูง จึงเป็นเรื่องยากที่จะทราบว่าผู้ฟ้องคดีใช้ชีวิตประจำวัน อยู่ที่ใด เนื่องจากผู้ฟ้องคดีได้ไปมาระหว่างบ้านหมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านเต่า กับบ้านหมู่ที่ ๑ ตำบลสรพัง ย่อมทำให้นายหนูเข้าใจคดีอาชญากรรมไปว่าผู้ฟ้องคดีพากอาศัยอยู่ที่บ้านหมู่ที่ ๑ ตำบลสรพัง ตลอดมา ส่วนกรณีนายมนิต นางเดียงคำ และนายประดิษฐ์ ในฐานะผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภา องค์การบริหารส่วนตำบลสรพัง เป็นผู้ใหญ่บ้านและเป็นกำนัน ตามลำดับ เนื่องจากพยานดังกล่าว มีสถานที่ทำงานและบ้านพักอยู่ในชุมชน โดยอยู่ห่างจากบ้านบุตรของผู้ฟ้องคดีซึ่งอยู่นอกชุมชนมาก ย่อมไม่อาจทราบได้ว่า ผู้ฟ้องคดีมีกิจที่อยู่เป็นประจำที่ได้เป็นหลัก ระหว่างบ้านบุตรสาวหมู่ที่ ๑ ตำบลสรพัง หรือหมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านเต่า และไม่ได้ยืนยันว่า ผู้ฟ้องคดีมีกิจที่อยู่ประจำที่บ้านหมู่ที่ ๑ ตำบลสรพัง เพียงแค่เคยพบเห็นผู้ฟ้องคดีในหมู่บ้านเท่านั้น ซึ่งตามมาตรา ๔๒ (๓) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๘๗ แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้กำหนดคุณสมบัติ ของผู้ประสมคือรับสมัครเลือกตั้งเป็นผู้ใหญ่บ้านว่า มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ประจำ และมีชื่อ

/อยู่ในทะเบียนบ้าน...

อยู่ในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราชภูมิในหมู่บ้านนั้นติดต่อกันมาแล้ว
ไม่น้อยกว่าสองปีจนถึงวันเลือกตั้ง เมื่อผู้ฟ้องคดีได้ย้ายทะเบียนบ้านเข้ามาอยู่ที่บ้านเลขที่ ๒๓
หมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านเต่า และอยู่อาศัยใช้ชีวิตประจำวันในบ้านหลังดังกล่าวเรื่อยมาจนถึง
วันเปิดรับสมัครเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านเป็นเวลากว่า ๑๕ ปี ย่อมถือได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้เลือกบ้านเลขที่
ดังกล่าวเป็นภูมิลำเนาและถือที่อยู่ประจำของผู้ฟ้องคดี ส่วนการที่ผู้ฟ้องคดีได้ไปพักอาศัยอยู่กับ
นางจินดา บุตรสาวของผู้ฟ้องคดีเพียงครั้งคราว และยังเดินทางไปมาระหว่างบ้านของผู้ฟ้องคดี
และบ้านของนางจินดา ซึ่งใช้เวลาเดินทางไม่ถึง ๑๕ นาที เพื่อคุ้มครองบ้านในช่วงที่สามีของ
นางจินดาไม่มีอยู่และช่วยดูแลผักสวนครัวที่นางจินดาปลูกไว้โดยไม่มีเจตนาชัดแจ้งว่า
ผู้ฟ้องคดีจะย้ายภูมิลำเนาเป็นการถาวรไปอยู่ที่บ้านในหมู่ที่ ๑ ตำบลสะพง ตั้งจะเห็นได้จากการที่
ผู้ฟ้องคดียังเดินทางไปมาระหว่างบ้านของตนและบุตรสาว ซึ่งตามรายงานผลการตรวจสอบ
คุณสมบัติฉบับลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๒ สรุปได้ว่า ผู้ฟ้องคดีมีภูมิลำเนาและที่อยู่ตาม
ทะเบียนบ้านอยู่ที่บ้านเลขที่ ๒๓ หมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านเต่า โดยผู้ฟ้องคดีได้เดินทางไปมาระหว่างบ้าน
ของตนengกับบ้านของนางจินดาบุตรสาวของผู้ฟ้องคดีที่บ้านหมู่ที่ ๑ ตำบลสะพง เพื่อคุ้มครอง
บุตรสาวและทรัพย์สินภายในบ้านในช่วงที่สามีของนางจินดาไม่มีอยู่ เมื่อผู้ฟ้องคดียังไม่มีเจตนา
โดยชัดแจ้งที่จะย้ายถิ่นที่อยู่และภูมิลำเนา ย่อมถือได้ว่า ผู้ฟ้องคดียังมีภูมิลำเนาและมีถิ่นที่อยู่
ประจำอยู่ที่บ้านในหมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านเต่า นับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๓ อันเป็นที่พักอาศัยที่ผู้ฟ้องคดี
ได้แสดงเจตนาโดยชัดแจ้งให้เป็นภูมิลำเนาของผู้ฟ้องคดี ในการซื้อขายล่าหาของผู้ฟ้องคดี
ต่อคณะกรรมการตรวจสอบตามหนังสือลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๒ ผู้ฟ้องคดีได้นำ
พยานแวดล้อมที่รู้เห็นว่าผู้ฟ้องคดีมีภูมิลำเนาและถิ่นที่อยู่ประจำในบ้านหมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านเต่า
เพื่อจะเข้าให้ถ้อยคำกับคณะกรรมการตรวจสอบหลายคน แต่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องแจ้งว่า
ให้นำพยานแวดล้อมให้ถ้อยคำได้เพียง ๕ คนเท่านั้น เป็นเหตุให้การรับฟังข้อมูลยังคงดำเนิน
ต่อความเป็นจริงอยู่มาก และการที่คณะกรรมการตรวจสอบมีความเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีมีภูมิลำเนา
หรือมีถิ่นที่อยู่ประจำติดต่อกันมาแล้วน้อยกว่าสองปี เพราะเหตุที่ผู้ฟ้องคดีไปบ้านของบุตรสาว
เพียงครั้งคราว และเข้าไปคุ้มครองบ้านครัวที่บุตรสาวปลูกไว้เป็นบางครั้ง ย่อมไม่เป็นธรรมและ
เป็นการตัดสิทธิผู้ฟ้องคดีในการลงสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน ส่วนการที่คณะกรรมการ
ตรวจสอบแจ้งว่า ผู้ฟ้องคดีอาจขาดคุณสมบัติเป็นผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านตาม
มาตรา ๑๒ (๑) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๕๔๗
แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ กรณี

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีเคยถูกฟ้องเป็นคดีอาญาต่อศาลจังหวัดภูเก็ต ในข้อหาร่วมกันเล่นการพนันไฟฟ์สมสิบ แต่ผู้ฟ้องคดีไม่เป็นผู้เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่า กระทำการความผิดเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการพนัน ในฐานความผิดเป็นเจ้ามือหรือเจ้าสำนัก อันเป็นการต้องห้ามตามมาตรา ๑๒ (๑) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว แต่อย่างใด

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การเพิ่มเติมโดยขอถือเอาคำให้การเป็นคำให้การเพิ่มเติม

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า นายดุสิต พันจากต้าแห่งผู้ใหญ่บ้าน บ้านสะเดา หมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านเต่า เนื่องจากตัวร่างตัวแห่งครบทวาระ ๕ ปี ตั้งแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๒ ตามคำสั่งอำเภอบ้านแท่น ที่ ๑๑๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๒ กรณีจึงถือได้ว่าตัวแห่งผู้ใหญ่บ้าน บ้านสะเดา หมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านเต่า ว่างลงตั้งแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๒ ตามมาตรา ๑๔ (๑) ทวิ) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๕ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีได้มีประกาศอำเภอบ้านแท่น เรื่อง การเลือกผู้ใหญ่บ้าน ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๒ โดยมีกำหนดให้มีการยื่นใบสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านตั้งแต่วันที่ ๒๒ กวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๒ วันเลือกผู้ใหญ่บ้านในวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๒ และกำหนดให้มีการประชุมราษฎรในวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๒ เพื่อเสนอรายชื่อราษฎรเป็นตัวแทนให้ผู้ถูกฟ้องคดีคัดเลือกแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการตรวจสอบ จึงเห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้จัดให้มีการเลือกผู้ใหญ่บ้านภายในสามสิบวัน และกำหนดวันประชุมราษฎรในหมู่บ้านภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ตัวแห่งผู้ใหญ่บ้านนั้นว่างลง ตามข้อ ๑๑ และข้อ ๑๒ วรรคหนึ่ง (๑) ซ) ของ ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการเลือกผู้ใหญ่บ้าน พ.ศ. ๒๕๕๑ แล้ว ประกอบกับ ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ฟ้องคดีได้โถ้แบงค์หรือคัดค้านรายชื่อราษฎรที่ได้รับการเสนอชื่อ เพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการตรวจสอบเป็นหนังสือแต่อย่างใด ดังนั้น การที่ ผู้ถูกฟ้องคดีกำหนดวันประชุมราษฎรในหมู่บ้านเพื่อเสนอรายชื่อราษฎรเป็นตัวแทนให้ผู้ถูกฟ้องคดีแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการตรวจสอบในวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๒ ซึ่งเป็นวันเดียวกับวันที่ประกาศการเลือกผู้ใหญ่บ้านดังกล่าวจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว ข้อหัวข้อ ผู้ฟ้องคดีในการนี้จึงฟังไม่เข้า มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีราชการ อำเภอบ้านแท่น เรื่อง บัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน บ้านสะเดา หมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านเต่า ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติ ตามมาตรา ๑๒ (๓) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติม

/โดยพระราชบัญญัติ...

โดยพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๗ และประกาศรับรองให้นายดุสิตเป็นผู้ใหญ่บ้าน บ้านสะเดา หมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านเต่า ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า กฎหมายหรือถ้าที่อยู่ประจำ ตามมาตรา ๑๒ (๓) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว หมายถึง ถ้าที่อยู่อันบุคคลนั้นใช้เป็นสถานที่อยู่เป็นแหล่งสำคัญประจำในการดำรงชีวิต ซึ่งเป็นบ้านที่พักอาศัยอยู่เป็นประจำในหมู่บ้านนั้นที่สามารถปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลทุกชีวิตของราษฎร และรักษาความสงบเรียบร้อยภายในหมู่บ้านนั้นในฐานะผู้ใหญ่บ้านได้ โดยบุคคลนั้นจะต้องเป็นผู้มีชื่อในทะเบียนบ้านในหมู่บ้านนั้นติดต่อกันมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีจนถึงวันเลือกเป็นสำคัญ ซึ่งคดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้ย้ายชื่อเข้ามาอยู่ในบ้านเลขที่ ๒๓ หมู่ที่ ๙ บ้านสะเดา ตำบลบ้านเต่า อำเภอบ้านแพ่น จังหวัดชัยภูมิ ตั้งแต่เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๓๓ และใช้บ้านหลังดังกล่าวเป็นที่พักอาศัยอยู่ร่วมกับนางบุญน้อย ภารยานจนถึงปัจจุบัน การนี้จึงต้องถือว่าผู้ฟ้องคดีมีกฎหมายลำเนาและถ้าที่อยู่ประจำอยู่ที่บ้านเลขที่ ๒๓ หมู่ที่ ๙ บ้านสะเดา ตำบลบ้านเต่า ซึ่งเป็นกฎหมายเดียวกันกับนางบุญน้อยภารยาของผู้ฟ้องคดี ตั้งแต่เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๓๓ จนถึงปัจจุบันตามมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ ประกอบกับมาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แม้ในทางพิจารณาคดี จะปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ฟ้องคดีได้ไปพักอาศัยอยู่ที่บ้านเลขที่ ๑๙๒ หมู่ที่ ๑ ตำบลสรีพัง อำเภอบ้านแพ่น จังหวัดชัยภูมิ ซึ่งเป็นบ้านของนางจินดาบุตรสาวของผู้ฟ้องคดีเพื่อไปช่วยดูแลบ้านและกิจการต่างๆ ให้กับนางจินดาเป็นครั้งคราวก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาจากรายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการตรวจสอบเมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๙ และบันทึกถ้อยคำของพยานบุคคลซึ่งเป็นราษฎรตำบลสรีพัง คือ นายประดิษฐ์ พงษ์สรีพัง นางเตียงคำ ปานวิเศษ นามานิต ติลกлага นางมะลิ ประทุมวงศ์ นายหนู ลีประทุม นาียนุชา ผาสุก และนางรวงทอง ผาสุก ราชภรหมู่ที่ ๑ นางประทุมพร นาจอมเทียน ราชภรหมู่ที่ ๒ นางบุญโยม เนลิมแสน นางสีనາວ เรืองฤทธิ์ นางบุญชู เทียมี นางสาวนันสี พงษ์สรีพัง นางบุญญอม โครักษา และนางคุณ เมมี่ยงสันเทียะ ราชภรหมู่ที่ ๙ ซึ่งให้ถ้อยคำสอดคล้องกันว่า ในระยะ ๕ ถึง ๗ ปี ที่ผ่านมา ผู้ฟ้องคดีไปประกอบอาชีพและใช้ชีวิตส่วนใหญ่อยู่ที่บ้านเลขที่ ๑๙๒ หมู่ที่ ๑ บ้านสรีพัง ตำบลสรีพัง ซึ่งเป็นบ้านพักของนางจินดาบุตรสาวของผู้ฟ้องคดี ส่วนผู้ฟ้องคดีและพยานบุคคลซึ่งเป็นราษฎรตำบลบ้านเต่า คือ นางเกียงคำ ชำนาญ นายสากสรร พงษ์สรีพัง นายหิรัญ พงษ์สรีพัง นายอาม พงษ์สรีพัง และนายวิวัฒน์ คำภูเขียว ราชภรหมู่ที่ ๙ ให้ถ้อยคำสอดคล้องกันว่า ผู้ฟ้องคดีมีกฎหมายลำเนาอยู่ที่บ้านเลขที่ ๒๓ หมู่ที่ ๙ บ้านสะเดา

ตำบลบ้านเต่า จริง ซึ่งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงได้ ยืนยันว่า ผู้ฟ้องคดีได้ย้ายไปพักอาศัยอยู่เป็นการการหรือมีเจตนาที่จะเปลี่ยนแปลงภูมิลำเนาไปอยู่ที่บ้านเลขที่ ๑๘๒ หมู่ที่ ๑ บ้านสระพัง ตำบลสระพัง แต่อย่างใด อีกทั้งเมื่อผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า บ้านทั้งสองหลังดังกล่าวมีระยะทางห่างกันเพียง ๓ กิโลเมตร ใช้เวลาในการเดินทางประมาณ ๑๕ นาที รวมทั้งได้สังสภาพถ่ายกิจการบ่มน้ำมันและโรงเลี้ยงหมูที่เลิกกิจการไปแล้วประมาณ ๓ ถึง ๔ ปี ผู้ถูกฟ้องคดีก็มิได้ได้แย้งหรือคัดค้านที่ก็เท็จจริง นอกจากนี้ ข้อเท็จจริงยังไม่蘸ชัดว่าผู้ฟ้องคดีมีเจตนาที่ปรากฏอย่างชัดแจ้งว่าจะย้ายที่อยู่หรือเปลี่ยนแปลงภูมิลำเนาไปอยู่บ้านเลขที่ ๑๘๒ หมู่ที่ ๑ บ้านสระพัง ตำบลสระพัง ซึ่งเป็นบ้านพักของนางจินดาบุตรสาวของผู้ฟ้องคดี แทนบ้านเลขที่ ๒๓ หมู่ที่ ๙ บ้านสะเดา ตำบลบ้านเต่า ซึ่งผู้ฟ้องคดีใช้เป็นที่พักอาศัยอยู่ร่วมกับนางบุญน้อยภารยาจนถึงปัจจุบันตามนัยมาตรา ๔๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กรณีจึงรับฟังข้อเท็จจริงได้เป็นยุติว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ประจำ และมีชื่อในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร ณ บ้านเลขที่ ๒๓ หมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านเต่า อำเภอบ้านแหล่น จังหวัดชัยภูมิ ดิตต่อภันมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีจนถึงวันเลือก และถือว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามที่จะสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน บ้านสะเดา หมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านเต่า ตามมาตรา ๑๒ (๓) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๕๒ อายุํไรก็ดี เมื่อพิจารณาจากพฤติกรรมการเล่นการพนันของผู้ฟ้องคดีตามคำฟ้องแล้ว เห็นว่า การเล่นการพนัน แม้จะเป็นพฤติกรรมที่ไม่ดีและผิดกฎหมาย แต่ก็เป็นเพียงพฤติกรรมที่สังคมไม่ยอมรับ เพราะยังมีการเล่นการพนันโดยชอบด้วยกฎหมายหากได้รับอนุญาตจากทางราชการ ดังนั้น การเล่นการพนันจึงมิใช่สิ่งชั่วร้าย หากผู้เล่นมิได้เล่นอย่างทุ่มเท หรือเล่นเป็นอาชีวะมีลักษณะหมกมุนในการพนัน หรือที่เข้าใจกันในสังคมว่าเป็นนักเลงการพนัน ประกอบกับข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบ้านแหล่น จังหวัดชัยภูมิ จับกุมดำเนินคดีครั้งสุดท้ายในข้อหาร่วมกันเล่นการพนันไฟฟ์สิบ พันบาทร้อยสิบกันโดยไม่ได้รับอนุญาตเมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๐ และโดยที่การเล่นพนันไฟฟ์สิบด่างๆ จดอยู่ในลำดับที่ ๒๑ ของบัญชีฯ ท้ายพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘ ซึ่งเจ้าพนักงานจัดออกใบอนุญาตให้เล่นการพนันได้ ตามมาตรา ๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง ดังนี้ พฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีที่ถูกจับกุมในข้อหาดังกล่าวซึ่งเป็นเวลา ก่อนถึงวันสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านเกือบสองปี กรณีจึงยังไม่อาจถือได้ว่า ในขณะที่สมัคร

รับเลือกเป็น...

รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีอธิพลดหรือเสียชีวิในทางพาลหรือทางทุจริต หรือเสื่อมเสียในทางศีลธรรม จนถึงขนาดที่จะถือได้ว่า เป็นผู้เสื่อมเสียในทางศีลธรรมและเป็นผู้ขาดคุณสมบัติในการสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านตามมาตรา ๑๒ (๔) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่พระพุทธศักราช ๒๕๕๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๕๙ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีประกาศสำเนาบ้านแทน เรื่อง บัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน บ้านสะเดา หมู่ที่ ๘ ตำบลบ้านเต่า ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๒ (๓) แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งมีผลทำให้การประกาศรับรองให้นายดุสิตเป็นผู้ใหญ่บ้าน บ้านสะเดา หมู่ที่ ๘ ตำบลบ้านเต่า สำเนาบ้านแทน จังหวัดชัยภูมิ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙ รวมทั้ง การดำเนินการอื่นๆ ที่สืบเนื่องภายหลังจากนี้ทั้งหมดของผู้ถูกฟ้องคดีเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนประกาศสำเนาบ้านแทน เรื่อง บัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน บ้านสะเดา หมู่ที่ ๘ ตำบลบ้านเต่า ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙ และประกาศรับรองให้นายดุสิต ชำนาญ เป็นผู้ใหญ่บ้าน บ้านสะเดา หมู่ที่ ๘ ตำบลบ้านเต่า สำเนาบ้านแทน จังหวัดชัยภูมิ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ทั้งนี้ โดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่มีการออกประกาศดังกล่าว

ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้ปกครองหมู่บ้าน ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยให้แก่ราษฎรในหมู่บ้าน จึงจำเป็นต้องมีกฎสำเนา หรือถินที่อยู่เป็นประจำในหมู่บ้าน โดยเจตนาرمณของกฎหมาย ต้องการให้ผู้ที่จะเป็นผู้ใหญ่บ้าน ต้องอยู่ประจำในหมู่บ้านเพื่อดูแลบ้านดุกข์บำรุงสุขราษฎร และเนื่องจากคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติซึ่งเป็นตัวแทนราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านและเป็นที่ยอมรับของราษฎรในหมู่บ้านสะเดา หมู่ที่ ๘ ตำบลบ้านเต่า สำเนาบ้านแทน จังหวัดชัยภูมิ จำนวน๗ คน มีมติเป็นเอกฉันท์ว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้อยู่ประจำในหมู่บ้าน ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๒ (๓) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๕๕๗ แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๕๙ จึงควรถือตามความเห็นของคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติ และคำว่าอยู่ประจำในหมู่บ้านน่าจะหมายถืออยู่ในหมู่บ้านเป็นส่วนใหญ่ ไปอยู่ที่อื่นได้บ้างเป็นครั้งคราว แต่ไม่ควรเกิน ๑๕ วัน ถ้าเกิน ๑๕ วัน ต้องแจ้งย้ายที่อยู่ตามพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนด ส่วนการเล่นการพนัน

/เป็นอนุญาต...

เป็นอย่างมุข เป็นข้อห้ามของศาสนพุทธที่ผู้ฟ้องคดีนับถืออยู่และเป็นความผิดในทางอาญา ซึ่งการกระทำผิดกฎหมายอาญาหลายครั้ง ถือได้ว่ามีชื่อเสียงในทางอิทธิพลหรือเป็นผู้เสียชื่อเสียงในทางทุจริตและเสื่อมเสียในทางศีลธรรม ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงไม่สมควรจะให้เป็นผู้ใหญ่บ้านดูแลปกครองหมู่บ้านได้ ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น โดยพิพากษาให้ยกคำฟ้องคดีนี้ด้วย

ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า ตามมาตรา ๒๓ (๓) (ที่ถูกคือ ตามมาตรา ๑๙ (๓)) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๕๕๗ แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้กำหนดคุณสมบัติของผู้ลงสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน โดยมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่เป็นประจำและมีชื่อในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรในหมู่บ้านนั้นติดต่อกันมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีจนถึงวันเลือก นั้น ซึ่งจะต้องเป็นไปตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดียังเดินทางไปมาเป็นประจำระหว่างบ้านเลขที่ ๒๓ หมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านแท่น (ที่ถูกคือ ตำบลบ้านเต่า) อันผู้ฟ้องคดีมีชื่อยู่ในทะเบียนบ้านดังกล่าวและได้พักอาศัยอยู่กัน กับภรรยาสามีประมาณ ๒๐ ปี กับบ้านเลขที่ ๑๘๒ หมู่ที่ ๑ ตำบลสะพัง ซึ่งมีระยะทางห่างกันเพียง ๓ กิโลเมตร และใช้เวลาเดินทางเพียง ๑๕ นาที แสดงให้เห็นอย่างชัดแจ้งว่า ผู้ฟ้องคดีบังประสงค์ที่จะให้บ้านเลขที่ ๒๓ หมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านแท่น (ที่ถูกคือ ตำบลบ้านเต่า) เป็นภูมิลำเนาของผู้ฟ้องคดี โดยไม่มีการแสดงออกโดยชัดแจ้งในการเปลี่ยนภูมิลำเนาแต่อย่างใด ดังนั้น ถือว่า ผู้ฟ้องคดีมีภูมิลำเนาอยู่ที่บ้านเลขที่ ๒๓ หมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านแท่น (ที่ถูกคือ ตำบลบ้านเต่า) ถ้าเกอบ้านแท่น จังหวัดชัยภูมิ การที่ผู้ฟ้องคดีถูกจับในข้อหาเล่นการพนันไฮโลและไฟฟ์สิบ แม้จะเป็นความผิดอาญา แต่ก็เป็นความผิดเพียงเล็กน้อย ผู้ฟ้องคดีไม่ได้เล่นการพนันเป็นอาชญาหรือดีดการพนันจนเป็นหนี้สินพันตัว อีกทั้งคณะกรรมการตรวจสอบที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้แต่งตั้งขึ้น เพื่อทำหน้าที่ในการตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะดังห้ามของผู้สมัครรับเลือก ก็เป็นผู้ใหญ่บ้าน ก็มิได้มีความเห็นว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๖ (๔) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๕๕๗ แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๕๒ แสดงให้เห็นว่าการเล่นการพนันของผู้ฟ้องคดีไม่ถือว่าเป็นผู้มีอิทธิพลหรือเสียชื่อในทางพาลหรือศีลธรรม ดังนั้น จะถือว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีอิทธิพลหรือเสียชื่อในทางพาลหรือทางทุจริต หรือเสื่อมเสียในทางศีลธรรมหาได้ไม่

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของคุณการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยว่าจากประกอบคำแกลงการณ์ของคุณการผู้แกลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมายระบุเป็นข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อนายดุสิต ชำนาญ พ้นจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน บ้านสะเดา หมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านเด่า อำเภอบ้านแหล่น จังหวัดชัยภูมิ เนื่องจากดำรงตำแหน่งครบรอบ ๕ ปี ตั้งแต่วันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๔๒ ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีประกาศอำเภอบ้านแหล่น เรื่อง การเลือกผู้ใหญ่บ้าน ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๒ โดยมีกำหนดให้ยื่นใบสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านตั้งแต่วันที่ ๒๒ ถึงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๔๒ วันเลือกผู้ใหญ่บ้านในวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๔๒ พร้อมทั้งกำหนดให้มีการประชุมราษฎรในวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๒ ตั้งแต่เวลา ๑๗.๓๐ นาฬิกา เป็นต้นไป ณ ศาลาวัดสามเงา บ้านสะเดา หมู่ที่ ๙ เพื่อแจ้งวัตถุประสงค์ รายละเอียดเกี่ยวกับการเลือกคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือก คุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัครรับเลือก สิทธิในการคัดค้านการเลือกวิธีการเลือก การเพิ่มชื่อตอนชื่อจากบัญชีผู้มีสิทธิเลือก และให้ที่ประชุมเสนอชื่อราษฎรซึ่งมิใช่ผู้ที่ประสงค์จะลงสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านจำนวนไม่เกิน ๗ คน เพื่อเป็นตัวแทนให้นายอำเภอ คัดเลือกแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการ ตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้สมัคร ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีและคณะได้ประชุมราษฎรผู้มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้าน และที่ประชุมได้มีมติเป็นเอกฉันท์ ได้เสนอรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้านจำนวน ๗ คน ผู้ถูกฟ้องคดีจึงได้มีคำสั่งที่ ๑๒๐/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๔๒ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน บ้านสะเดา หมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านเด่า ซึ่งปรากฏว่า มีผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านจำนวน ๒ คน คือ นายดุสิต ชำนาญ ได้หมายเลขอำตัวผู้สมัครเบอร์ ๑ และผู้ฟ้องคดีได้หมายเลขอำตัวผู้สมัครเบอร์ ๒ ผู้ฟ้องคดีระบุในใบสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านว่า มีภูมิลำเนาปัจจุบันอยู่บ้านเลขที่ ๒๓ หมู่ที่ ๙ บ้านสะเดา ตำบลบ้านเด่า อุบลราชธานี จังหวัดชัยภูมิ ซึ่งย้ายเข้ามาอยู่ในบ้านดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๓๓ ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีประกาศอำเภอ บ้านแหล่น เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ยื่นใบสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๔๒ ระบุว่า หากผู้ใดเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้ยื่นใบสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน เป็นผู้ขาดคุณสมบัติ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ ให้ยื่นคำคัดค้านพร้อมเอกสาร หรือพยานบุคคลต่อคณะกรรมการตรวจสอบภายใน ๕ วัน นับแต่วันปิดประกาศ ต่อมา ในวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๔๒ คณะกรรมการตรวจสอบได้ประชุมเพื่อตรวจสอบคุณสมบัติของ

/ผู้สมัครรับเลือก...

ผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน และที่ประชุมได้มีมติให้มีการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ฟ้องคดี โดยกล่าวหาดังนี้ ๑. เป็นผู้มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่เป็นประจำ อยู่ที่บ้านเลขที่ ๒๓ หมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านเต่า ติดต่อกันมาแล้วน้อยกว่าสองปีจนถึงวันเลือก ซึ่งอาจเป็นผู้ขาดคุณสมบัติ เป็นผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน ตามมาตรา ๑๒ (๓) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๕๒ ๒. เคยต้องหาดต้อญาตตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน ซึ่งอาจเป็นผู้ขาดคุณสมบัติเป็นผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านตามมาตรา ๑๒ (๔) และมาตรา ๑๒ (๑) แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน โดยประธานกรรมการตรวจสอบได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๒ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีไปพบคณะกรรมการตรวจสอบเพื่อชี้แจงข้อกล่าวหา และนำพยานหรือหลักฐานไปสืบแก้ข้อกล่าวหาในวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๒ ผู้ฟ้องคดีจึงได้ไปพบคณะกรรมการตรวจสอบและให้ถ้อยคำว่ามีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่เป็นประจำที่บ้านสะเดา บ้านเลขที่ ๒๓ หมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านเต่า เป็นเวลา ๓๐ ปีเศษ ติดต่อกันมาโดยตลอด และมีนางบุญน้อย โชคบัณฑิต ภารยาของผู้ฟ้องคดีอาศัยอยู่ด้วย ผู้ฟ้องคดีได้ไปร่วมงานหรือกิจกรรมของหมู่บ้านสะเดาเป็นบางครั้ง ในบางครั้งผู้ฟ้องคดีไปพักอาศัยอยู่ที่บ้านเลขที่ ๑๘๒ หมู่ที่ ๑ ตำบลสะพัง ซึ่งเป็นบ้านของนางจินดา แข็งขัน บุตรสาวของผู้ฟ้องคดี โดยอยู่เป็นเพื่อนบุตรสาวเพื่อดูแลความปลอดภัยของครอบครัวนางจินดา เนื่องจากสามีของนางจินดาไปทำงานที่ประเทศเกาหลี แต่ในระยะ ๓ เดือนที่ผ่านมา ผู้ฟ้องคดีไม่ได้อยู่อาศัยที่บ้านเลขที่ ๑๘๒ ดังกล่าว เนื่องจากนางจินดาได้ไปรับราชการเป็นครุอัตราจ้างอยู่ที่โรงเรียนท่ามiaeไฟหวาน จังหวัดชัยภูมิ และอาศัยอยู่ที่บ้านพักของโรงเรียน คณะกรรมการตรวจสอบได้รายงานผลการตรวจสอบและสมบัติ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีว่าผู้ฟ้องคดีขาดคุณสมบัติและมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒ (๓) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๕๕๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๕๒ ผู้ถูกฟ้องคดีได้จารณาแล้วเห็นด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการตรวจสอบ จึงได้มีประกาศสำเนาบ้านแทน เรื่อง บัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน บ้านสะเดา หมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านเต่า ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ระบุว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๒ (๓) ซึ่งผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ร้องขอความเป็นธรรมต่อปลัดจังหวัดชัยภูมิ และหนังสือลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๒ อุทธรณ์คำวินิจฉัยต่อผู้ถูกฟ้องคดี ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้หนังสือคุณที่สุด ที่ ชย ๑๐๑๗/๑๐๙๖ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๒ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีไปฟุ่มเพื่อ

ตรวจสอบข้อเท็จจริงว่า ผู้พ้องคดีเป็นผู้ยื่นหนังสืออุทธรณ์จริงหรือไม่ แต่ผู้พ้องคดีไม่ได้ไปพบผู้ถูกฟ้องคดี หลังจากนั้น ผู้พ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๒ ขอทราบความคืบหน้าต่อผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีจึงได้มีคำสั่งที่ ๒๗๖/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๒ และคำสั่งที่ ๒๘๔/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว ซึ่งคณะกรรมการได้ประชุมแล้วมีมติเห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการตรวจสอบที่มีมติว่า ผู้พ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติการสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน บ้านสะเดา หมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านเต่า ตามมาตรา ๑๒ (๓) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปักษ์รองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๕๕๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลักษณะปักษ์รองท้องที่ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๕๒ แล้วได้รายงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบ ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือที่ ชย ๑๐๗/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๒ แจ้งให้ผู้พ้องคดีทราบมติดังกล่าว ผู้พ้องคดีจึงนำคดีมายื่นฟ้องต่อศาลข้อให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เพิกถอนประกาศอำเภอบ้านแทน เรื่อง บัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน บ้านสะเดา หมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านเต่า ออำเภอบ้านแทน จังหวัดชัยภูมิ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ที่ให้ผู้พ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๒ (๓) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปักษ์รองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๕๕๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลักษณะปักษ์รองท้องที่ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๕๒ และการประกาศรับรองให้นายดุสิต ชำนาญ เป็นผู้ใหญ่บ้าน บ้านสะเดา หมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านเต่า ออำเภอบ้านแทน จังหวัดชัยภูมิ ทั้งนี้ โดยให้มาย้อนหลังไปถึงวันที่มีการออกประกาศดังกล่าว

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีประกาศอำเภอบ้านแทน เรื่อง บัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน บ้านสะเดา หมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านเต่า ออำเภอบ้านแทน จังหวัดชัยภูมิ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ให้ผู้พ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๒ (๓) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปักษ์รองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๕๕๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลักษณะปักษ์รองท้องที่ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๕๒ และประกาศรับรองให้นายดุสิต ชำนาญ เป็นผู้ใหญ่บ้าน บ้านสะเดา หมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านเต่า ออำเภอบ้านแทน จังหวัดชัยภูมิ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ โดยมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีว่า ผู้พ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติ ตามมาตรา ๑๒ (๓) แห่งพระราชบัญญัติ

ลักษณะปักษ์ของท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลักษณะปักษ์ของท้องที่ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปักษ์ของท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลักษณะปักษ์ของท้องที่ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติว่า ผู้ที่จะได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้... (๓) มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่เป็นประจำและมีชื่อในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราชภูมิในหมู่บ้านนั้นดิตต่อ กันมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีจนถึงวันเลือกและเป็นผู้ที่ประกอบอาชีพเป็นหลักฐาน... (๔) ไม่เป็นผู้มีอิทธิพลหรือเสียชื่อในทางพาลหรือทางทุจริตหรือเสื่อมเสียในทางศีลธรรม ซึ่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราชภูมิ พ.ศ. ๒๕๓๘ มาตรา ๒๙ บัญญัติว่า ผู้ใดมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านใด ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้นั้นอยู่และมีภูมิลำเนาอยู่ในที่นั้น ประกอบกับตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๗ บัญญัติว่า ภูมิลำเนาของบุคคลธรรมดा ได้แก่ถิ่นอันบุคคลนั้นมีสถานที่อยู่เป็นแหล่งสำคัญ มาตรา ๔๑ บัญญัติว่า ภูมิลำเนาย่อมเปลี่ยนไปด้วยการย้ายถิ่นที่อยู่ พร้อมด้วยเจตนาปรากฏชัดแจ้งว่าจะเปลี่ยนภูมิลำเนา และมาตรา ๔๓ บัญญัติว่า ภูมิลำเนาของสามีและภริยา ได้แก่ถิ่นที่อยู่ที่สามีและภริยาอยู่กินด้วยกัน暨สามีภริยา เว้นแต่สามีหรือภริยาได้แสดงเจตนาให้ปรากฏว่ามีภูมิลำเนาแยกต่างหากจากกัน จากบทบัญญัติตั้งกล่าว ผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านจะต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๑๒ (๓) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปักษ์ของท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลักษณะปักษ์ของท้องที่ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๒ สามประการประกอบกันคือ มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ประจำ อันบุคคลนั้นใช้เป็นสถานที่อยู่เป็นแหล่งสำคัญในการดำรงชีวิต มีชื่อในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราชภูมิในหมู่บ้านนั้นดิตต่อ กันมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีจนถึงวันเลือก และเป็นผู้ที่ประกอบอาชีพเป็นหลักฐาน ดังนั้น ภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ประจำ จึงหมายถึงถิ่นที่อยู่อันบุคคลนั้นใช้เป็นสถานที่อยู่เป็นแหล่งสำคัญประจำในการดำรงชีวิต ซึ่งเป็นบ้านที่พักอาศัยอยู่เป็นประจำในหมู่บ้านนั้นที่สามารถปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลทุกข์สุขของราชภูมิ และรักษาความสงบเรียบร้อยภายในหมู่บ้านนั้นในฐานะผู้ใหญ่บ้านได้โดยบุคคลนั้นจะต้องเป็นผู้มีชื่อในทะเบียนบ้านในหมู่บ้านนั้นดิตต่อ กันมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีจนถึงวันเลือกเป็นสำคัญ ซึ่งคดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้ย้ายชื่อเข้ามาอยู่ในบ้านเลขที่ ๒๓ หมู่ที่ ๙ บ้านสะเดา ตำบลบ้านเต่า อำเภอบ้านแหลม จังหวัดชัยภูมิ ดังแต่เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม

๒๕๓๓ และใช้บ้านหลังดังกล่าวเป็นที่พักอาศัยอยู่ร่วมกับนางบุญน้อยภรรยาจนถึงปัจจุบัน กรณีจึงต้องถือว่า ผู้พ้องคิดมีภูมิลำเนาและถือที่อยู่ประจำอยู่ที่บ้านเลขที่ ๒๓ หมู่ที่ ๙ บ้านสะเดา ตำบลบ้านเต่า ซึ่งเป็นภูมิลำเนาเดิมกับบ้านของบุญน้อยภรรยาของผู้พ้องคิด ดังแต่เมื่อวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๓๓ จนถึงปัจจุบัน ตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราชภูมิ พ.ศ. ๒๕๓๔ ประกอบกับมาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แม้จะปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้พ้องคิดได้ไปพักอาศัยอยู่ที่บ้านเลขที่ ๑๙๒ หมู่ที่ ๑ ตำบลสะพัง อำเภอบ้านแก่น จังหวัดชัยภูมิ ซึ่งเป็นบ้านของนางจินดาบุตรสาวของผู้พ้องคิดเพื่อไปช่วยดูแลบ้านและกิจการต่างๆ ให้กับนางจินดาเป็นครั้งคราวก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาจากการยงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการตรวจสอบเมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๓๔ และบันทึกถ้อยคำของพยานบุคคลซึ่งเป็นราชภูมิตำบลสะพัง คือ นายประดิษฐ์ พงษ์สะพัง นางเตียงคำ ปานวิเศษ นายมานิต ติลอกลาภ นางมะลิ ประทุมวงศ์ นายหนู สีประทุม นายอนุชา ผาสุก และนางร่วงทอง ผาสุก ราชภูมิหมู่ที่ ๑ นางประทุมพร นาจอมเทียน ราชภูมิหมู่ที่ ๒ นางบุญโขม เฉลิมแสน นางสีวนะ เรืองฤทธิ์ นางบุญชู เทียมี นางสาวมนัสวี พงษ์สะพัง นายบุญกมล ໂครักษ์ และนางคุณ เมมี่ยงสันนเทียะ ราชภูมิหมู่ที่ ๙ ซึ่งให้ถ้อยคำสอดคล้องกันว่า ในระยะ ๕ ถึง ๗ ปี ที่ผ่านมา ผู้พ้องคิดไปประกอบอาชีพ และใช้ชีวิตส่วนใหญ่อยู่ที่บ้านเลขที่ ๑๙๒ หมู่ที่ ๑ บ้านสะพัง ตำบลสะพัง ซึ่งเป็นบ้านพักของนางจินดาบุตรสาวของผู้พ้องคิด ส่วนผู้พ้องคิดและพยานบุคคลซึ่งเป็นราชภูมิตำบลบ้านเต่า คือ นางเกียงคำ ชำนาญ นางเสกสรร พงษ์สะพัง นายพิรัญ พงษ์สะพัง นายอาม พงษ์สะพัง และนายวิญญา คำภูเขียว ราชภูมิหมู่ที่ ๙ ให้ถ้อยคำสอดคล้องกันว่า ผู้พ้องคิดมีภูมิลำเนาอยู่ที่บ้านเลขที่ ๒๓ หมู่ที่ ๙ บ้านสะเดา ตำบลบ้านเต่า จริง ซึ่งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงใดๆ ยืนยันว่า ผู้พ้องคิดได้ย้ายไปพักอาศัยอยู่เป็นการถาวรหือมีเจตนาที่จะเปลี่ยนแปลงภูมิลำเนาไปอยู่ที่บ้านเลขที่ ๑๙๒ หมู่ที่ ๑ บ้านสะพัง ตำบลสะพัง แต่ย่างได อีกทั้งเมื่อผู้พ้องคิดกล่าวอ้างว่า บ้านทั้งสองหลังดังกล่าวมีระยะทางห่างกันเพียง ๓ กิโลเมตร ใช้เวลาในการเดินทางประมาณ ๑๕ นาที ผู้อุทกฟ้องคิดก็มิได้ได้แย้งหรือคัดค้านข้อเท็จจริง นอกจากนี้ ข้อเท็จจริงยังไม่蘸ชัดว่า ผู้พ้องคิดมีเจตนาที่ปรากฏอย่างชัดแจ้งว่าจะย้ายที่อยู่หรือเปลี่ยนแปลงภูมิลำเนาไปอยู่บ้านเลขที่ ๑๙๒ หมู่ที่ ๑ บ้านสะพัง ตำบลสะพัง ซึ่งเป็นบ้านพักของนางจินดาบุตรสาวของผู้พ้องคิดแทนบ้านเลขที่ ๒๓ หมู่ที่ ๙ บ้านสะเดา ตำบลบ้านเต่า ซึ่งผู้พ้องคิดใช้เป็นที่พักอาศัยอยู่ร่วมกับนางบุญน้อยภรรยาจนถึงปัจจุบัน ตามนัยมาตรา ๔๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กรณีจึงรับฟังข้อเท็จจริงได้เป็นゆติว่า ผู้พ้องคิดเป็นผู้มีภูมิลำเนาหรือกินที่อยู่ประจำ

/และ.../

และมีชื่อในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราชภูมิ ที่บ้านเลขที่ ๒๓ หมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านเต่า อำเภอบ้านแหล่น จังหวัดชัยภูมิ ติดต่อกันมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีจนถึงวันเลือก และถือว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามที่จะสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน บ้านสะเดา หมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านเต่า ตามมาตรา ๑๒ (๓) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๕๒ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า คณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติซึ่งเป็นตัวแทนราชภูมิสิทธิเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านและเป็นที่ยอมรับของราชภูมิในหมู่บ้านสะเดา หมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านเต่า อำเภอบ้านแหล่น จังหวัดชัยภูมิ จำนวน ๗ คน มีมติเป็นเอกฉันท์ว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้อยู่ประจำ ในหมู่บ้าน ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๒ (๓) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ จึงควรถือตาม ความเห็นของคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติ และคำว่าอยู่ประจำในหมู่บ้านน่าจะหมายถึง อยู่ในหมู่บ้านเป็นส่วนใหญ่ ไปอยู่ที่อื่นได้บ้างเป็นครั้งคราว แต่ไม่ควรเกิน ๑๕ วัน ถ้าเกิน ๑๕ วัน ต้องแจ้งข้อหาที่อยู่ตามพระราชบัญญัติการทะเบียนราชภูมิ พ.ศ. ๒๔๓๔ กำหนด นั้น จึงพังไม่ขึ้น

สำหรับประเด็นที่ผู้ถูกฟ้องคดีกล่าวอ้างในอุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีอิทธิพล หรือเสียชื่อในทางพาณิชย์หรือทางทุจริต หรือเสื่อมเสียในทางศีลธรรม ตามมาตรา ๑๒ (๙) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๕๒ นั้น เห็นว่า คณะกรรมการตรวจสอบและผู้ถูกฟ้องคดีมิได้นำมาใช้เป็นเหตุผลในการมีคำสั่งตัดสิทธิผู้ฟ้องคดี แต่อย่างใด โดยในประกาศอำเภอบ้านแหล่น เรื่อง บัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๔๕๒ ระบุเหตุผลที่ให้ผู้ฟ้องคดีขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๒ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้างต้นเท่านั้น ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมิอาจกล่าวอ้างข้อกล่าวหาดังกล่าว ซึ่งมิได้ให้เหตุผลไว้ในประกาศข้างต้นมาตัดสิทธิผู้ฟ้องคดี อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีในประเด็นนี้ จึงไม่อาจรับฟังได้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีประกาศอำเภอบ้านแหล่น ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๔๕๒ ให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๒ (๓) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช ๒๔๕๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๕๒ จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ส่งผลให้ประกาศของผู้ถูกฟ้องคดีรับรอง ให้นายดุสิต ชำนาญ เป็นผู้ใหญ่บ้าน บ้านสะเดา หมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านเต่า อำเภอบ้านแหล่น จังหวัดชัยภูมิ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๔๕๒ และการดำเนินการอื่นๆ ที่สืบเนื่องภายหลังจาก ที่มีประกาศดังกล่าวทั้งหมดของผู้ถูกฟ้องคดีไม่ชอบด้วยกฎหมาย เช่นกัน ที่ศาลปกครองยังดัน

พิพากษาให้เพิกถอนประกาศอ่ำเงอบ้านแห่น เรื่อง บัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน
บ้านสะเดา หมู่ที่ ๕ ตำบลบ้านเด่า ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๒ และประกาศรับรองให้นายดุสิต
ชำนาญ เป็นผู้ใหญ่บ้าน บ้านสะเดา หมู่ที่ ๕ ตำบลบ้านเด่า อ่ำเงอบ้านแห่น จังหวัดชัยภูมิ
ทั้งนี้ โดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่มีการออกประกาศดังกล่าว นั้น ศาลปกครองสูงสุด
เห็นพ้องด้วยในผล

พิพากษายืน

นายนพดล เยงเจริญ

ผู้จัด,

ดุลการเจ้าของสำนวนและ
ดุลการองค์คณะ

ดุลการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายชาญชัย แสงวงศ์กิริ
รองประธานศาลปกครองสูงสุด

ที่ ๑๖๙๘ ดุลการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายสมรถชัย วิศาลารณ์
ดุลการศาลปกครองสูงสุด

ผู้จัด,

นายประวิตร บุญเกี้ยม
ดุลการศาลปกครองสูงสุด

ผู้จัด,

นายสมชาย เอมโฉ
ดุลการศาลปกครองสูงสุด

ผู้จัด,

ดุลการผู้แต่งตั้ง : นายสุเมธ เดียวอิศเรศ